

Jana Kasalová a Jan Šerých byli vybráni jako představitelé mladší pražské generace do milánské galerie Nicoletta Rusconi. Jejich dílo je poznamenáno bohatou uměleckou tradicí, na jejíž paměť se odvolává, evokuje a pomáhá odlišit dva extrémní protiklady české kultury, která osciluje mezi logikou a magickou poetikou. Tato akce je jednou z mála příležitostí pro italské milovníky umění seznámit se, alespoň částečně, s aktuální kulturní situací země, se kterou byli v minulosti mnohem více v kontaktu.

Nahlédnutí stejně jako poznání není nikdy cestou jednosměrnou. Naopak často vytváří spletitý labyrint, překřížovaný složitým rozvětvením. A vlastně díky pohledům z různých zrakových úhlů a znásobenými perspektivami, můžeme odporovat degradaci vnímání, která vede k totální devalvaci.

Jana Kasalová upřednostňuje kresbu, ačkoli jejími výrazovými prostředky jsou také fotografie, videa či sochy. Někdy tvoří také malé voskové sošky, které komponuje v uzavřených plexisklových bublinách do scén, které připomínají antické vzpomínky předků. V její práci najdeme organickou lyričnost, doprovázenou silnou vazbou na přírodu, která vede ke ztotožnění se s instinktem, s tím co ona nazývá v názvech svých videí " The Animal That Therefore I Am ", "zvíře, které jsem, zvíře, které je ve mně. "Cyklus prací "Anticipation stories" připomíná zlomky starých ztracených, alchymistických záznamů, nebo obsahy a struktury zatím neznámé hmoty. Někdy se jeví jako magické recepty, které by snad mohly být člověku nápomocné k tomu, jak se dostat do kontaktu se ztraceným rájem. A když už nic jiného, alespoň podněcují jakýsi druh zázraku, který se může podílet na léčbě trhlin způsobených lidskou sebestředností azbytkem vesmíru. Janě Kasalové se daří vyvolat výjimečný kontakt s časoprostorem; tím, že do svých děl nechává pronikat lidské, rostlinné i zvířecí prvky. Výsledný obraz se skládá ze světa nečekaných souvislostí. Tato odhalení přispívají k okamžiku zmatené dezorientace diváka, který ale vzápětí rychle pochopí výzvu zkoumat trochu jinou realitu, odhalenou ve všech dosud neznámých aspektech. Estetické dobrodružství vede k potencionálnímu putování podle řady zeměpisných map "Tabulae Terreae" 2002-09, které vyvolává dojem znovu objeveného zapomenutého cestovního deníku. Představují se jakoby svědectví neobyčejných průzkumů realizovaných v říši rostlinné a živočišné. Části tajemných oblastí kreslených s podrobnou přesností, kontrasty mezi rozhodnými znaky a odstínovaným pojednáním kresby tvoří vrstvení možných vyložení a chápání. Práce Jana Kasalové jsou prosáklé esencí lidské citlivosti, která dokáže rekonstruovat myšlenku vzájemné symbiózy mezi magickou obrazotvorností a materiálním světem.

Jan Šerých, je ponořen do zkoumání nesmírného a z větší části neznámého univerza. - bludiště myslí osobní i společné. Jeho obrazy, instalace a videa, i když navazují otevřeně na tradici konkrétního a minimálního umění, dokážou navodit intuitivní dvojsmyslnost, podezření o ironii a tím se jim podaří vytvořit poznatkovou zkratku. Precizní tvary, které autor používá, jsou v úzké souvislosti s novým druhem informace, která je vázána na virtuální objektivitu, která se zrodila nedávno, díky stále více používanými novými komunikačními prostředky. Umělec zdůrazňuje opětovný znepokojující kybernetický prostor, a to znamená, že na rozdíl od historického geometrického abstraktismu, jeho malba není vázaná na výzkum geometrie, ale spíše hledá interpretativní obojetnost jednoduchých a přesných tvarů. Tím nás povzbuzuje zamyslet se a ohodnotit jak proniknout do zmatku nových jazyků. Mnohonásobnosti možných významů, i dvojsmyslnosti jsou v práci Jana Šerých přeneseny rovněž do tvarů čísel a písmen. Obrazy jako "Goodyear" e "Uuuuaaaa"2008, oscilují mezi

možností čtení významu slova, ale mohou být rovněž interpretovány jako plán nějaké konstrukce myšlené nebo reálné. Autor se často inspiruje hádankářskými hrami nebo testy inteligence těmi, které můžeme zvat 'kulturní kryptografie', a odkrývá jejich celkovou banalitu. Přenáší je do uměleckého kontextu, ve kterém dosáhnou dimenze nestálosti, která potírá přísnost jejich logiky. Mimo jiné umělec dokáže koncipovat ideu neznámého prázdna, které je zaplňováno tvary identifikovatelnými budícími důvěru, protože se zdají být racionální, ale zároveň znepokojují. Do černé tmy videa Paramnesia, 2009, pronikají plížící se bílé linky v nepředvídaném a překvapujícím se pořadí. V práci Jana Šerých je neurčitelný rovněž význam čísel, která jsou použita z hlediska vizuálního ale zatížena různými významy. Také dvě díla "Dot, Dash," 2008 a "Dot, Dot", 2008 sázejí na vícesmyslové chápání významů. Na obrazech je namalováno slovo "lu pí ne ček" které je pomůckou při zapamatování písmena L v Morseově abecedě. Malba rozpoutá složitý, zauzlený zmatek představ, a myšlenkových souvislostí. V hlavních linkách napsané slovo nám vybaví buď ideu rostliny, nebo znaku sestaveného z jedné čárky a dvou linek vyprovokují kolaps vyjádřitelnosti.

Mimo je již jen fantazie.

Autorka textu: Miroslava Hajek